

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216583
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312216583.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Evy Hritzovej a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 12C/105/2013-38 zo dňa 16.09.2013, takto

rozhodol:

Odvolačím súdom rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 12C/105/2013-38 zo dňa 16.09.2013 potvrdzuje.

Žalovanému odvolačím súdom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa podaným návrhom zo dňa 28.09.2012 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal od žalovaného zaplatať majetkovú škodu vo výške 175,00 eur a nemajetkovú ujmu vo výške 331,92 eura. Svoj návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Levice ako exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenom čase. Vec bola vedená exekútorom pod exekučným číslom EX 48/2006. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu vznikla žalobcovi majetková škoda vo výške 175,00 eur predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov vo veci správy a vymáhania pohľadávky v čase omeškania a to 70,00 eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, 40,00 eur na udržiavanie a správu informačného systému, 50,00 eur na administratívnu prácu, poštovné, telekomunikačné výdavky, 15,00 eur na poštovné a ostatné administratívne výdavky. Nemajetkovú ujmu vyčíslil na 331,92 eura za 194 dní bezdôvodnej nečinnosti súdu, pričom vychádzal z výpočtu 55,32 eura za 1 mesiac omeškania s poukazom na nálezy Ústavného súdu, nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, považuje ju za spravodlivú satisfakciu.

Súd vo veci pojednával v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a odporcu v súlade s § 101 ods. 2 OSP, ktorí mali doručenie predvolania riadne vykázané, žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti, právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, žiadal pojednávanie odročiť pre kolíziu s iným pojednávaním.

Žalovaný sa k podanému návrhu vyjadril písomne, žiadal návrh zamietnuť, návrh žalobcu považoval za zmätočný, celú dôkaznú povinnosť žalobca prenáša na súd, nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu čo sa týka prieťahov v konaní. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní. Mal za to, že návrh je uplatnený na súde predčasne, keďže ešte neuplynula lehota 6 mesiacov na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. K podmienkam úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody uviedol, že musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K samotnému postupu súdu žalovaný uvádzal, že z praktického hľadiska je lehota na zmenu exekútora objektívne nedodržiateľná vzhľadom na úkony súdu spojené s týmto návrhom ako je doručenie návrhu pôvodnému exekútorovi, vyčíslenie trov pôvodného exekútora či zaslanie originálu spisu. Čo sa týka prieťahov v konaní poukazoval na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a uviedol, že žalobca vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v zmysle citovaného ustanovenia svoje tvrdenie nepreukázal. Vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30 - dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009, teda tri roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Žalovaný namietal vyčíslenie materiálnej škody, mal za to, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. Je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi, čo žalobca nepreukázal. K nemajetkovej ujme žalovaný uviedol, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany Ústavného súdu, pričom vznik nemajetkovej ujmy u právnických a fyzických osôb je odlišný, treba prihliadať aj na dobré mravy u poškodenej osoby.

Žalovaný mal za to, že žalobca nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca sa podaným návrhom domáhal jednak náhrady škody a jednak náhrady nemajetkovej ujmy, ktorý odôvodnil tým, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenom čase. Návrh žalobcu bol dostatočne špecifikovaný v zmysle § 43 OSP a zákona č. 233/1995 Z. z. platného v čase podania návrhu. Žalobca v petite návrhu uviedol, čoho sa podaným návrhom domáha, voči komu a z akého titulu. Nepredloženie dôkazov a neunesenie dôkazného bremena je dôvodom na prípadné zamietnutie návrhu, nie na odmietnutie podania. Návrh navrhovateľa súd nemohol ako predčasne podaný zamietnuť, pretože súd vo veci rozhodol po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žiadosť žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola odporcovi doručená dňa 25.05.2012 a dňa 30.05.2012, táto skutočnosť medzi účastníkmi konania nie je sporná a súdu je známa z množstva obdobných prejednávanych vecí. Jej znenie je totožné so znením podaného návrhu na súd, čo je súdu tiež zrejmé z ostatných súdom prejednávanych vecí, táto skutočnosť nebola v konaní namietaná. Návrh žalobcu súd nepovažoval za premlčaný, pretože návrh na zmenu exekútora bol podaný dňa 30.08.2010, žalobca sa mohol o škodu dozvedieť po 30 dňoch od doručenia návrhu na zmenu exekútora, teda 30.09.2010 a neuplynula lehota troch rokov do podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá bola podaná v máji 2012.

Žalobca sa domáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu, ktorý videl v tom, že rozhodnutie o zmene exekútora nebolo vydané v zákonnej stanovenej 30 - dňovej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal či prišlo k prieťahom v konaní, pretože otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu.

Nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobcu, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené iba týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku žalobcu rozhodujúcim, teda ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. Ak žalobca tvrdí, že mu vznikla škoda, mal by mať dôkazy, ktorými by ju preukázal a za daného stavu nie je zrejmé ako mohol žalobca dospieť k výške ním tvrdenej škody. Žalobcom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku, pričom na žalobcovi je preukázať svoje tvrdenia. Žalobca svoje tvrdenia o škode v návrhu všeobecne popísané ani v jednom prípade nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v návrhu nie je dôkazom o vzniknutej škode. Je na

žalobcoví, aby spolu s návrhom predložil dôkazy ujmy, resp. uviedol skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Súd mal za to, že k vzniku škody nedošlo. Súd sa nestotožňuje s názorom, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a nárokom priznávaným Ústavným súdom SR za prietahy v konaní. Súd však nevidel dôvod, aby sa nemajetkovou ujmu a jej výškou škody vôbec zaoberal, keďže mal za to že k vzniku škody ani nemajetkovej ujmy nedošlo, jednak žalobca ani vznik nemajetkovej ujmy nepreukázal.

Žalobca vo svojom návrhu tvrdil, že o návrhu na zmenu exekútora bolo rozhodnuté po 194 dňoch. Súd zistil, že o návrhu na zmenu exekútora bolo rozhodnuté po 6 mesiacoch od podania návrhu a 20 dňoch od doručenia vyčíslených trov pôvodného exekútora, teda 30 - dňová zákonná lehota dodržaná nebola. Z exekučného spisu však vyplývajú úkony, ktoré boli exekučným súdom robené a preto v žiadnom prípade nie je možné hovoriť o bezdôvodnej nečinnosti súdu. Vznik škody alebo nemajetkovej ujmy nezávisí automaticky len od zistenia nedodržania zákonnej či premeranej lehoty a nestačí len konštatovanie prekročenia 30 - dňovej lehoty, pretože podstatné sú aj ďalšie relevantné okolnosti prípadu, napr. súčinnosť exekútora, oprávneného a súd mohol vo veci rozhodnúť až po zaslaní požadovaných dokladov, za dôležité okolnosti súd považoval aj tú skutočnosť, že žalobca ako oprávnený sa v exekučných konaniach domáhal vymoženia svojich pohľadávok na základe rozhodnutí rozhodcovských súdov a z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že sa jedná o veľký počet návrhov, ktoré nie je možné fyzicky reálne vybaviť v zákonom stanovenej lehote v každom jednom prípade.

Súd preto žalobu zamietol.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa § 4 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3 Zák. č. 514/2003 Z. z. a § 41 ods. 1, § 44 ods. 8, 9 Zák. č. 233/1995 Z. z.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému žalovanému ich nepriznal, pretože žalovaný si žiadne trovy neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 14.10.2014.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Nitra žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval, v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase, pričom prvostupňový súd ani nezisťoval, či došlo k prieťahom v konaní. I podľa názoru odvolacieho súdu žalobca vznik škody a jej výšku nezdokladoval a nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému ich však odvolací súd nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.